

Πρέπει να επισημάνουμε ότι στη χρονιά που πέρασε γυναίκες του τόπου μας κατέκτησαν για πρώτη φορά θέσεις που μέχρι τώρα ήταν ανδρικό μονοπώλιο.

Πρώτη Αντιπρύτανης σε Α. Ε. Ι.

Και πρώτα απ' όλα αρχίζουμε με την Πρόεδρο του Συνδέσμου μας, την κ. Άλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, που ψηφίστηκε Αντιπρύτανης της Παντείου, και μετά από ένα χρόνο θα είναι η πρώτη γυναίκα πρύτανης σε έλληνικό Πανεπιστήμιο.

Η Άλίκη Μαραγκοπούλου που μ'ας είναι γνωστή από την φεμινιστική δράση της, σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας. Ένα διάστημα δικηγόρησε, και μετά πήγε στη Ρώμη για μεταπτυχιακές σπουδές κοντά στον καθηγητή Ντί Τούλιο. Ανακηρύχθηκε [επίσης διδάκτωρ του Πανεπιστημίου της Γενεύης με την εργασία της «Τά κίνητρα του έγκλήματος». Το 1975 εξελέγη καθηγήτρια Ήγκληματολογίας στην Πάντειο, και είναι η μοναδική γυναίκα καθηγήτρια της Σχολής.

Πρώτη Σύμβουλος 'Επικρατείας

Ἡ κ. Πηνελόπη Ἀθανασοπούλου, εἶναι ἡ πρώτη Ἑλληνίδα δικαστῆς πού ἀνεβαίνει στίς κορυφές τοῦ κλάδου. Σπούδασε νομικά στοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πῆρε μέρος στοῦ διαγωνισμοῦ εἰσηγητῶν τοῦ ἀνωτάτου διοικητικοῦ δικαστηρίου τὸ 1958, πέτυχε καὶ διορίστηκε στίς 11 Νοεμβρίου τοῦ ἴδιου χρόνου εἰσηγήτριας. Στίς 3 Νοεμβρίου 1969 προβιβάστηκε σὲ πάρεδρο καὶ διάνυσε τὴν παρεδρική θητεία της στοῦ β' τμήματος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Καὶ τώρα πῆρε τὸν βαθμὸ τοῦ Συμβούλου Ἐπικρατείας, πού εἶναι ἀντίστοιχος μὲ ἀρεοπαγίτη.

Πρώτη Οἰκονομικὴ Ἐφορος

Ἡ κ. Αἰκ. Ἡλιάκη-Χρυσάφη, πού τώρα ὑπηρετεῖ στὴν Οἰκονομικὴ Ἐφορία Κληρονομιῶν Ἀθηνῶν, εἶναι ἡ πρώτη Ἑλληνίδα πού ἀναλαμβάνει διευθύντρια Οἰκονομικῆς Ἐφορίας. Ἐχει τοποθετηθῆ στὴν Ἐφορία Ἀμφίσσης. Κόρη φτωχοῦ καὶ πολύτεχνου ἐμποροράπτη τῆς Κρήτης, ἦρθε στὴν Ἀθήνα τὸ 1945 γιὰ νὰ σπουδάσει Νομικά. Τὸ 1951 μπῆκε στὸν ἐφοριακὸ κλάδο μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ δοκίμου γραμματέως Β'. Τὸ 1965 ἔγινε τμηματάρχης Β' μαζί μὲ ἄλλες δύο γυναῖκες καὶ πῆρε ἀμέσως μετάθεση γιὰ τὴν Οἰκονομικὴ Ἐφορία τοῦ Ἄργους. Τὸ 1967 ἔγινε τμηματάρχης Α' καὶ ὑπηρετῆσε στὴν ΙΔ' Ἐφορία Ἀθηνῶν καὶ στὴν Ἐφορία Κορίνθου. Ἀπὸ τὸ 1973 ἐργάζεται στὴν Ἐφορία Κληρονομιῶν Ἀθηνῶν. Εἶναι σύζυγος, μητέρα καὶ νοικοκυρὰ καὶ ἔχει καταφέρει πάντα νὰ συνδυάσει τὰ οἰκογενειακά της καθήκοντα μὲ πολὺ ζῆλο στὴ δουλειά της.

Πρώτη στοῦ Προεδρεῖο τῆς Βουλῆς

Ἡ γιατρὸς κ. Μαρία Κυπριωτάκη-Περράκη, Βουλευτῆς τοῦ ΠΑΣΟΚ, εἶναι ἡ πρώτη γυναίκα πού ἐξελέγη στοῦ Προεδρεῖο τῆς Βουλῆς ὡς κοσμήτωρ. Ἡ κ. Περράκη γεννήθηκε στοῦ Ἡράκλειο Κρήτης καὶ σπούδασε χειρουργικὴ καὶ γυναικολογία στὴν Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Εἶναι ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ στελέχη τοῦ ΠΑΣΟΚ καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων καὶ ἀπὸ τὰ ἰδρυτικὰ στελέχη τῆς Ἐνώσεως Γυναικῶν Ἑλλάδος. Εἶναι παντρεμένη μὲ γιαντρὸ καὶ μητέρα δύο παιδιῶν. Εἰσηγήθηκε τελευταία στὴ Βουλὴ τὸ νομοσχέδιο γιὰ τίς μεταμοσχεύσεις καὶ τίς ἀμβλώσεις.

Ὁ Χρυσὸς Σταυρὸς τοῦ Πατριαρχείου γιὰ πρώτη φορὰ σὲ γυναίκα

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Φαναρίου Μητροπολίτης Χαλκιδικῶνας Μελλίων ἀπένευμε ἐφέτος τὸν Χρυσὸ Σταυρὸ τοῦ Πατριαρχείου σὲ μιὰ γυναίκα : στὴν Μαρία Ἰορδανίδου, τὴ συγγρα-

φέα τῆς «Λοξάνδρας», ἕνα βιβλίο πού εἶναι ἐν μέρει βιογραφία καὶ ἐν μέρει μιὰ προσπάθεια ν' ἀποδοθοῦν τὰ ἱστορικὰ γεγονότα, τὰ ἔθιμα καὶ τὸ πνεῦμα μιᾶς ἐποχῆς. Ἡ Μαρία Ἰορδανίδου εἶναι τώρα 81 χρονῶν καὶ εἶναι τὸ ζωντανὸ παράδειγμα τοῦ τί μπορεῖ νὰ κάνει μιὰ γυναίκα μετὰ τὰ 40, τὴν ἐποχὴ ἀκριβῶς πού γιὰ τὴν κοινὴ γνώμη ἀρχίζει ἡ «κρίσιμη ἡλικία» τῆς γυναίκας. Ἡ Μαρία Ἰορδανίδου εἶχε μιὰ πολυτάραχη ζωὴ καὶ κάθε ἄλλο ξεκούραστη. Γεννήθηκε στὴν Πόλη, νεαρὴ κοπελίτσα ἀκόμη ἀναγκάστηκε νὰ πάει στὸν θεῖο της στὴν Ρωσία ὅπου καὶ ἀποκλείστηκε τὰ χρόνια τοῦ Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Ἐζῆσε τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 17 καὶ κινδύνευσε ἡ ζωὴ της ὥσπου νὰ βρεῖ τὸν τρόπο νὰ ξεναγυρίσει πάλι στὴν Πόλη κοντὰ στὴ μητέρα της. Ἡ οἰκογένειά της εἶχε καταστραφεῖ ἀπὸ τὸν πόλεμο κι' ἔτσι δὲν μπόρεσε νὰ συνεχίσει τίς σπουδές της, κι' ἀναγκάστηκε νὰ ἐργασθεῖ σ' ἕνα Γραφεῖο. Τὴν μετέθεσαν στὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου, ὅπου καὶ γνώρισε τὸν ἄνδρα της. Τὸ 23 ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα. Στὴν Ἀθήνα τὴν περίμεναν καινούργιες περιπέτειες καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἡ ἀπώλεια τοῦ ἀντρα της, κομμουνιστοῦ-ἰδεολόγου πού χάθηκε στὴ Ρωσία. Δούλεψε σκληρὰ γιὰ νὰ μεγαλώσει τὰ παιδιά της, κι' ὅταν ἀποσύρθηκε ἀπ' τὴ δουλειά της καὶ τὰ παιδιά της θέλησαν νὰ τὴν ξεκουράσουν, ἐκείνη ἄρχισε μιὰ νέα δραστηριότητα : τὴ συγγραφικὴ. Ἡ ἴδια λέει πῶς δὲν εἶχε συγγραφικὲς ἀξιώσεις, ἀλλὰ ὅτι ἔνιωσε τὴν ἀνάγκη νὰ πάει πίσω στὰ παλιά. Ἄρχισε νὰ ξαναζεῖ μὲ τὴ φαντασία της ὅλα τὰ γεγονότα κι' ἔνιωσε πῶς εἶχε χρέος νὰ δώσει σὲ ἀφήγημα τὴν ἐποχὴ ἑνὸς ἀνώτερου βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῆς Ρωμιόσύνης στὴν Πόλη. Κι' ἔτσι γεννήθηκε ἡ «Λοξάνδρα». Ἀλλὰ ἡ συγγραφικὴ της δραστηριότης δὲν σταμάτησε ἐκεῖ. Ἐνα δεῦτερο βιβλίο ἀκολούθησε τὸ πρῶτο, κι' ἔπειτα ἕνα τρίτο...